

DARIA - Alveriket

Der skogen herjer og alvefolket regjerer

Velkommen til Daria

Dette kompendiet er en kort oppsummering av de viktigste elementene ved alvefolket og deres rike Daria. Her vil du få en kort introduksjon om de, endringene de siste årene samt offisiell og uoffisiell tro. Mer detaljert informasjon finner du i hovedkompendiet.

Inspirasjon

Alvene i Laurina Amar er langt på vei alver slik man er vant til å se de, enten det er i Tolkiens verden eller Dungeons and Dragons. De er av de andre rasene ansett som overnaturlig fagre, og anses av de andre rasene som lite interesserte i verdens skjebne om den ikke direkte påvirker dem selv. Til tross for å ligne svært mye på fantasy- litteraturens vanlige alver har de særegenheter som gir de en klar posisjon i spilluniverset. Til tross for å ikke være verken de første eller eldste av folkene i Laurina Amar er det alvene som i stor grad har forårsaket de store tragedier gjennom historien, som å fordrive menneskene fra sin krybbe eller skape grobunn for nye guder.

Beliggenhet

Sørvest på Laurina Amar ligger Daria, Sealinenes lyse og skogrike land. Alvene selv kaller landet sitt Vieri, som betyr "hjem". Daria er hjem til Selinali, Numali og Renumali. I vest grenser det mot Erlnaher og Stormhavet, i nord til Ekhorjaelven, i sør til De Endeløse Sletter, og i øst ligger den nærmest ugjennomtrengelige veggen av skog som ble vokste frem etter den store alvekrigen og skjermer landet mot Lunalis land, Walitao. På grensa mot Walitao ligger også Sartimerils rike, det veldige krateret som ble dannet da Sartimeril kom til Laurina Amar ridene på en ildkule, og åpnet en inngang til underverdenen.

Landets inndeling

Daria er delt mellom de forskjellige alverasene. Numali (skogalvene) befolker størstedelen av landet, og bor i de veldige skogene som dekker det meste av landet. Renumali (villalvene) bor på de åpne slettene i sør og øst. I Ser Vieri (Det hellige hjem), Darias eneste by, bor de tilbaketrukne Selinali (høyalvene). Få har reist inn i det frodige landet uten alvenes tillatelse og fått slippe ut igjen i live. Alvene vokter grundig alle grenser, og nekter enhver utenforstående som ønsker å kartlegge eller utforske landet å komme inn. Mye av Darias dype skoger er derfor et evig mysterium for menneskenes nysgjerrige lærde, og hva som eksisterer i skogen er kjernen i mange rolanske historier.

Ser Vieri

Hjemmet til selinali (høyalvene) var en gang et populært pilgrimsmål blant Selinas tilbedere, men etter at sortalvene beleiret Ser Vieri fra 1644 til 1744, og den påfølgende fredspakten mellom Walitao og Termithia, har Selinalis syn på menneskene vært særdeles lite positivt. Selinali har stort sett sperret seg inne i Ser Vieri siden 1644.

De få som har besøkt byen forteller at et lignende syn ikke finnes noe sted på jord. Byen er bygget

som et eneste stort palass, lagvis med mindre og mindre etasjer oppover i høyden til det hele ender i et høyt tårn med utsikt over hele Daria. På innsiden av palassbyen lever natur og fantastisk arkitektur i tre, stein og glass side om side.

Uelasj

I tillegg til Daria eksisterer et land av skogalver på Saradi. Disse er underlagt, og en del av, alvenes råd, men er unntatt veldig mange av reglene som gjelder for Darias alver. De har sin egen religion, helt annet forhold til de andre folkene og sitt eget militære. De svarer allikevel til en viss grad til Darias samlere.

Styresett

Alvenes samfunn i Daria har et intrikat, og for utenforstående, uforståelig hierarki. Daria er det eneste av samfunnene i Laurina Amar der ingen form for kongelig overhode finnes.

Man vet at øverste instans i Daria er rådet bestående av Elessarin, Seali og den eldste blant hver av de tre Sealifolkene. Under disse er overhoder for hver familie, som ved behov, eller minst én gang hvert århundre, møtes til et råd der de velger representanter til mange forskjellige ansvarsområder. Under disse rådene finnes utallige titler man kan få gjennom arv, handling, kunnskap eller ved en viss alder, og summen av disse titlene avgjør ens status.

Militæret

I tråd med alvenes inndelinger av landet og samfunnet, er også deres militære delt i ulike grupper. Skogalvene vokter skogene, og utgjør størsteparten av alvenes permanente hær. Villalvene vokter slettene, og deres trening er svært spesialisert mot hurtighet og nærkamp. Dette gjør at de utenfor Daria er alvenes speidere og frontstyrker. Høyalvene er som oftest generaler eller magikere, men i sjeldne tilfeller trener de også til hest, og selv om alvenes kavaleristyrke er liten er den svært effektiv og består nesten utelukkende av høyalver.

Alle alver er nødt til å avtjene i militæret i ung alder, og enhver høy-, vill og skogalv i verden er å anse som en del av Darias militære styrke. Ved behov vil rådet sende ut Samlerne for å kalle på alver over hele Laurina Amar til å vende hjem og kjempe. Selv landsforviste regnes inn i dette, og å avslå kan i mange tilfeller klassifiseres som desertering og straffes med døden.

Historie

Sealiene (alvene som de kalles blant menneskene) er det felles navnet på etterkommerne av Seali. Til tross for å bestå av i hovedsak fire vidt forskjellige folk, har de fremdeles noen klare trekk til felles; Deres fagre utseende, lange liv og medfødte magiske evner.

Sealiene ble under den store alvekrigen i første verdensdøgn delt i fire svært ulike grupper: Selinali, Numali og Renumali som fulgte Selina og Lunali som fulgte Aniles. Kampen mellom Selinas og Aniles' alver endte i et enormt slag som delte alvelandet i to: Selinas alver i Daria i vest og Aniles' alver i Walitao i øst. Under det avgjørende slaget i den store alvekrigen stod to hærer mot hverandre, så store at de dekket hele grensen mellom Daria og Walitao. Under slaget ble så mye magi brukt, at det manifesterte seg og skapte naturguddommen Falio. Under slaget, for hver dråpe blod som traff bakken, vokste en spire frem. Etter hvert som kampen herjet vokste skogen til mellom Daria og Walitao, frem til den stod som en ugjennomtrengelig vegg mellom de krigende folkene, og tvang frem en slutt på slaget.

Uvennskapet mellom Daria og Walitao har aldri opphørt. Selv om skogveggen med tiden har blitt full av hull og åpninger, så står veggen der som en fredsbevarende påminnelse. Det har med jevne mellomrom foregått krigshandlinger mellom Daria og Walitao, men som oftest andre steder enn langs grensen.

Nyere historie

I løpet av andre verdensdøgn har alvene blitt et stadig sjeldnere syn utenfor Daria. De har forsøkt å holde seg utenfor de fleste konflikter, og selv når store trusler har truet de andre folkenes eksistens har de holdt seg unna. Dette har skapt et bilde hos mennesker og dverger av alvene som et selvcentrert folk, med liten interesse for andres skjebner. Sannheten om denne passiviteten finner man i overgangen mellom første og andre verdensdøgn, da en konflikt mellom alver og sortalver nærmest utryddet de nyskapte menneskene, og alvene ga et løfte om å la menneskene være i fred.

Da andre verdensdøgn gikk mot slutten ble alvene mot sin vilje tvunget inn i voksende verdenskonflikter. Da Stalia falt sendte Daria diplomater for å tilby sin hjelp til Selinas trofaste følgere. I stedet for å møte Selinas trofaste møtte de utsendinger fra Rolia som var kommet dit for å utnytte situasjonen. Rolia og Lunali tok initiativ til en fredspakt med Tindrili og Daria, en paktinngåelse som mot alvenes viten ble bundet i blod med mørk magi. Som det eneste av alvefolkene som nektet å akseptere alliansen ble skogalvene i ettertid utsatt for en enorm nedslakting, og grunnet magien var de andre alvefolkene ute av stand til å gjøre noe. Da grensen var nådd og skog- og høyalvene gjorde motstand ble de rammet av en magisk pest som straff for sitt brudd mot pakt. Resultatet var at Daria stod svært svekket i overgangen til tredje verdensdøgn.

Religion

Alvene i Daria er svært religiøse, men praktiserer sin religion annerledes enn de andre folk i Laurina Amar. De er polyteistiske (tilber flere guder på én gang), men rangerer sine guder etter en streng hierarkisk rekke, fra øverst til nederst;

Selina – Lyset

Falio – Beskytteren

Seali - Forfaderen

Sartimeril - Lederen

Amaliel – Herskeren

Alvene benytter seg ikke av templer eller andre samlingsplasser for sin tilbedelse, og holder verken messer eller samlinger for sine guder. Tilbedelse foregår i hovedsak på tre måter;

- Gjennom pilegrimsreiser til steder der gudene sies å være sterkere. Dette er den vanligste formen blant villalver, og er årsaken til at villalvene er de som har spredt seg mest utover kontinentet.
- Gjennom ensom bønn, sang eller vers. Dette er den vanligste formen blant høyalver.
- Gjennom å kaste velsignelser over mat og drikke som anses å være gaver fra gudene. Dette er den vanligste formen blant skogalver.

Alvene anser hierarkiet blant sine guder som en stige, og de begynner alltid i bunnen, og arbeider seg opp gjennom trinnene, og stopper på det trinnet de mener er det øverste aktuelle å takke, ofre til eller henvende seg til i den gitte sammenheng. Dette henger sammen med deres syn på gudenes aktivitet og innvirkning på verden. Det er sjelden en alv tar Selinas navn til sin munn i bønn, fordi Selina som den øverste ikke blander seg i de små affærer. For velsignelse av nyfødte, for eksempel, vil bønnen gis opp til og med Seali, da Seali som forfaderen er den øverste involvert i nytt liv. Bønner

til Falio vil som oftest handle om beskyttelse naturen bringer mot trusler, som for eksempel når en landsbys jegere finner en flokk dyr å jakte og slakte midt under en sultekatastrofe.

De supreme

Alvene har et tydelig skille mellom guder og supreme, og mye av kunnskapen om de fire urkreftene er hentet fra alvenes eldgamle tekster. Der forvirringen blant de andre folkene om hva og hvem de supreme er kan virke fullstendig, har alvene et klart og tydelig skille; Gudene er, som folkene, resultater av skapelsen, og de supreme er alt som var før; Før gudene, folkene og skapelsen selv. De supreme verken tilbes eller omtales i særlig grad, man bare aksepterer det man vet om de som eldgammel visdom. Spesielt én gammel tekst anses som det ypperste av alvisk visdom på området;

«Av de fire første sprang alt frem
Orkers, Dvergers og Alvers hjem.
Som evige krigere med kvasse spyd
Kjempet og tevlet de i all sin fryd.
Lys og mørke i en evig dans,
Liv og død, uten stans.
Mørket falt til jorden som første
Felt av kunnskapens evige tørste
Dernest falt Lyset på sin egen dolk
Og bragte lys og håp for folk
Sist falt Livet til jorden og skapte
De evige folk, evig fortapte
Igjen står Døden som eneste gud
Og bringer til jorden ett enkelt bud
Lev mens du kan, det er plutselig over
Døden sparer ikke den som sover
Ved midnatt skal Døden kreve sin rett
Og mørket og lyset og livet bli ett»

Kjente personer

Himlad Budbærer – Himlad Budbærer er Elessarins budbærer og diplomat, og den som taler alvenes sak i Elessarins sted.

Dimlad Samleren – Dimlad er Himlads eldre bror, og han er den fremste av Darias hærsamlere.

Elessarin – Elessarin var inntil nylig alvenes åndelige leder, og den som ledet alvenes råd. Hans nylige død har skapt et vakuum av makt og avgjørelsesmyndighet hos alvene.

Dagens situasjon

Ved overgangen til tredje verdensdøgn stod alveriket svakere enn noensinne tidligere. Serimas følgere i naboriket Erlnaher i vest så dette, og benyttet anledningen til å angripe Daria, brenne og hugge skogen og fordrive alvene stadig lenger inn i sitt eget land. Til tross for evinnelige forsøk kunne ikke alvene annet enn å forlate store deler av sitt rike, og se skogene i nord hugges og brennes.

Det var med dette som bakteppe av Elessarin sendte Himlad Budbærer til Gammelfaderens Dal for å forhandle med de andre folkene, og kanskje sikre fremtiden for Daria. En allianse under navnet «Pax Morania» ble underskrevet i dalen, og alvene stod som en del av den, tross de dårlige erfaringene med den forrige pakten. Som en del av forhandlingene aksepterte Himlad frigjørelsen av sjelen til demonen Mistra, som satt bundet i Mistraltreet i Ser Vieri, uvitende om Mistraltreets betydning.

For å binde Mistras sjel til treet hadde Elessarin inngått en avtale med Ulven og Lammet, der han lovet sitt eget liv, så vel som alle andre tidløses, i bytte mot at Mistra ble bundet til treet. Når Mistra ble sluppet fri slapp også Ulven og Lammet fri, og kort tid senere var Elessarin død som følge av sitt løfte. Dette skapte et maktvakuum i Daria som fremdeles ikke er fylt. Når det går mot at endetider skal møtes står alvene vaklende uten noe klart lederskap, noe som har banet vei for to idéer; De som mener at tiden er kommet for å bryte løftet til orkene og ta med makt alt som er rettmessig deres, og de som mener at tiden er kommet for å legge til side gamle stridigheter og kjempe side om side med de andre folkene mot mørket som ligger over Laurina Amar.

